

Endelig skal jeg sige, at det er godt, at der fortsat kan opnås stor opbakning til FN. Et næsten enigt Folketing står som sagt bag den danske FN-politik.

Venstre kan støtte den af hr. Villy Søvndal foreslåede dagsorden, ja, vi er sågar medfor-slagsstiller, men jeg skal understrege, at Venstre under ingen omstændigheder kan støtte den fortolkning, som hr. Villy Søvndal fremlagde af det punkt i dagsordenen, der hedder: Nye ind-tægtskilder. Vi er ikke tilhængere af en ny afgift på valutatransaktioner, våben og flytrafik, jævnfør også det, som fru Annette Just var inde på.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

At FN ikke fungerer optimalt, kan der ikke være to meninger om, men at FN er både et gode og en nødvendighed, er også en kendsgerning.

Økonomisk kaos og et alt for tungt og omfattende bureaukrati er to symptomer, der ofte præger store internationale organisationer. FN går ikke fri, men vi kan ikke undvære organisationen, og vi kan desværre nok heller ikke forvente at få den til at fungere til ug med kryds og slange. Men efter konservativ opfattelse kan vi gøre meget for at sikre, at FN kommer til at fungere væsentlig bedre end i dag.

Vi ser FN's opgaver fordelt på tre hovedområder: For det første en sikring af fred og sikkerhed i verden, for det andet en sikring af udvikling, herunder også den miljømæssige udvikling, og for det tredje en sikring af det enkelte individ, nemlig en sikring af menneskerettighederne.

Ministeren kom i sin tale ganske meget og grundigt ind på den nye opbygning af Sikkerhedsrådet, som der er forhandlinger i gang om. FN er opbygget i efterkrigstiden og bærer selvfølgelig præg af den kolde krig og de internationale forhold, som herskede dengang. Der er gjort visse forsøg på at lappe lidt, men det er ikke tilstrækkeligt; det er vi enige i.

Derfor er vi også gerne fra konservativ side, at der sker både en fornyelse og en modernisering også af Sikkerhedsrådets sammensætning og virkemåde. Landenes betydning skal selvfølgelig afspejle sig i vægten i beslutningsproceduren, og der kunne også findes en mere fleksibel model end den, der er gældende i dag. Medlemskabet kunne knyttes til grupper af lande, eller det kunne i nogle tilfælde gå på skift. Der findes mange måder.

Vi har fra konservativ side med interesse lyttet til ministerens forsøg på at tilslutte sig nogle modeller. Vi synes nok, det er vigtigt, at man ikke låser sig så fast i den proces, at man ikke er i stand til at gå med på et kompromis, herunder at sikre bestemte lande en fortrinsstilling også med hensyn til, hvad Danmarks indsats skal gå ud på i de kommende forhandlinger.

Vi støtter som sagt bestræbelsen på en modernisering, men opfordrer til, at man ikke allerede på nuværende tidspunkt siger, at ét EU-land er nogle forfærdelige nogle, fordi de ikke vil det ene og det andet, eller at det har ret i det hele. Lidt mere fleksibilitet fra regeringens side kunne ønskes.

FN bærer i alt for høj grad præg af, at en lang række organisationer er opbygget, efterhånden som de specielle behov opstod. Der er brug for en gennemgang af alle disse underorganisationer, også mere end det, der hidtil er foretaget. Der kan fortsat sammenlægges og rationaliseres, så der kan sikres en større effektivitet i anvendelsen af de midler, FN bruger. Der er også behov for en kraftig opstramning og indkredsning af de opgaver, som FN påtager sig, og der er i allerhøjeste grad ligeledes behov for en kraftig kontrol af resultater og ressourcebehov.

Denne modernisering må og skal finde sted uden smålig hensyntagen til enkelte landes eller de enkelte organisationers egne interesser. Derfor kunne der være en idé i også at overveje at slutte forskellige områder sammen landemæssigt eller på tværs af landegrænserne.

Det er utilfredsstillende, at FN gang på gang oplever at stå tæt ved den økonomiske ruïn, hovedsagelig fordi nogle lande ikke betaler det, de er pligtige til. Naturligvis må enhver svare sit, og alle FN's opgaver og betalingen herfor er en fælles pligt, der påhviler alle medlemslande, og hvor nogle grupper af lande naturligvis må betale mere end andre på grund af betalings- evnen.

Selvfølgelig kan der rejses stor kritik af den måde, pengene forvaltes på, og derfor må det helt klart også være i vores interesse, at der gennemføres en stærkere kontrol. Der må også være sanktioner over for de organisationer, der ikke opfylder klare krav til effektivitet. Men til gengæld må det også være sådan, at FN uanset resultaterne kan regne med de bidrag, som medlemmerne er forpligtede til at betale.

Derfor vil vi også gerne fra konservativ side medvirke til at støtte, at der kommer en mere effektiv kontingentinddrivelse. Der kan findes